

yellowmic.com

Media

pyhimys@yellowmic.com

BASSO

< Takaisin

artikkeli

Basson haastattelu 6.4.2006

Pyhimys on todellakin ollut jopa monelle kulttuurissa vaikuttavalle henkilölle kiehtova arvoitus jo pitkään. Miehestä ei tiedetä paljon, vaikka hän on ollut jo jonkin aikaa yksi kotimaisen hiphopin ns. Bubbling Under-artisteista, jolla on ehdottomasti potentiaalia nousta merkittävään rooliin. Tämän on haistanut myös merkittäväksi kotimaiseksi levy-yhtiöksi kasvanut Monsp Records, joka saivasi jokin aikaa sitten Pyhimyksen. Tämä tietää toisin sanoen Pyhimyksen astumista suurempiin kuvioihin ennemmin tai myöhemmin. Kyseinen mysteeri oli selvitettävä koko kansalle, joten Basson päätoimittaja Zapasnik otti miehen jutussille, ja lähti purkamaan miehen taustaa.

Mä muistan hyvin, että sä olit mukana kuvioissa tavalla tai toisella jo ennen suomalaisen hiphopin suurta buumia vuonna 2000. Sain noina aikoina käteeni muutaman sun levyn. Ennen buumiahan oli suosittua, tai lähes pakollista kategorisoida kotimaiset artistit räihinä- ceebro-nuera -akselille. Muistan, että jäbän materiaali oli tästä jotenkin niin poikkeavaa, etten tiennyt miten suhun ja sun musiikkiin suhtautua. Taisit esimerkiksi aloittaa rimmaamisen englanniksi, ja muutit sen myöhemmin suomeksi?

Historiaa on aina paha lähteä jälkeensä kenenkään muuttamaan. Heti alkuun on myönnettävä, että en voinut alussa kuvitellakaan räppääväni suomeksi, ennen kuin kuulin netissä joitain suomenkielisiä, toimivia biisejä. Nämä biisit julkaistiinkin myöhemmin, ja ne tunnetaan nykyään kaupallisen hiphopin alkuna Suomessa.

Jokaisella artistilla on aina historia ja lähtökohdat, josta koko homma on lähtenyt liikkeelle. Mikä sun tarina on?

Jokaisen artistin taustalla on aina musiikillisessa mielessä vaikuttamassa tiettyjä henkilöitä, kuten tuottajia, kavereita jne. Kerro sun taustalla vaikuttavista henkilöistä.

Yellowmicin lisäksi tärkeä pidempi aikainen yhteistyökumppani on ollut Ruckit Entertainment tuottajakollektiivi, joka edustaa asenteellisesti hyvin samanlaista suuntaa kuin me. Hommat tehdään niin hyvin kuin voidaan, ilman että pitää aina olla oma lehmä ojassa. Sieltä on tullut mulle hyvien biittien lisäksi myös paljon koulutusta sen suhteen miten asiat hoidetaan. Mä oon pyrkinyt siihen, että teen yhteistyötä kaikkien niiden ihmisten kanssa, jotka mun mielestä on oikealla asenteella mukana. Sen takia voi olla järkytys joillekin, että mä käytän esim. tuottajien, kuten Laviksen tai Roitzun biittejä, vaikka mulla on se Monsp-leima naamassa. Tollanen vastakkainasettelu ja kuppikuntaisuus on kuitenkin itsestään selvästi naurettavaa. Ja jos joku tarkoituksella haluaa jotain riitaa saada aikaan, niin väärä laji, menkää judoon.

Vaikka nuorempana sain turpaani Steeniltä Mellunmäen koriskentillä, me olemme nykyään taas hyvää pataa. Viimeksi kun näin Steenin, kehuu hän sua poikkeuksellisen paljon ja uhkasi vetää taas turpaan, mikäli susta ei tehdä juttua. Huhujen mukaan turpajuhla oli tiedossa myös Monspin Kepelle, mikäli ei sainaisi sua. Ilmeisesti Steen on tuottamassa sun levyä? Mistä yhteistyö lähti?

Äsken jätin tarkoituksella mainitsematta Stenkan, koska se ansaitsee ihan oman vastauksen. Mä toivon, ettei tota analogiaa ymmärretä väärin, eli että Steen kehuis mua, KOSKA se tuottaa mun levyä. Kyllä kai jokainen, jos hetken miettii ymmärtää, ettei kukaan jaksa istua studiossa hiomassa jotain virvelä kuntoon, jos ei usko siihen mitä sieltä

Entä Helsinki vs. Tampere-keskusteluihin? Onko vastakkainasettelulla oikeasti pohjaa?

Täältä etelästä katsottuna tämä on vielä perusteettomampi vastakkainasettelu. En sitten tiedä, ollaanko Tampereella sitä mieltä, että maantieteellisellä sijainnilla on suurestikin väliä, mutta Helsingissä koko kenttä on jo itsessään niin hajanainen, ettei mitään Helsingiräppiä ole olemassakaan. Tietysti mitä pienempi on jonkin paikkakunnan tarjonta, sitä helpommin alueella leimaudutaan yksittäisten artistien mukaan. Kun kuitenkin esimerkiksi ArkullaTanssija edustaa jotain täysin muuta, kuin monet muut tamperelaiset, niin olisi sääli saada leima otsaan, erityisesti jos siihen liittyy tällaisia ennakkoluuloja. Itse näin oman asemani niin, että kun kerran yritän tehdä musiikkia ts. välittää jotain tuntemuksia kuuntelijalle, ja se viestin välittyminen ei toimi parin sadan kilometrin päässä ollenkaan, niin silloin on viestissä jotain vialla.

Maantiede on aina ollut osa ongelmaa suomalaisessa hiphop-kulttuurissa. Onko sun näkökulmasta Suomessa olemassa edes mitään todellista hiphop-kulttuuria? Jos on, mistä asioista sen tunnistaa ja mitä hiphop-kulttuuriyhteisön jäseniä yhdistää?

Suomessa on ehdottomasti hiphop-kulttuuria, mutta onko se kovinkaan yhtenäistä, sitä en tiedä. Kulttuurin syntyessä sille kasvaa useita yhtymäkohtia. Niiden erittely on vaikeaa, mutta kyllä graffitimaalaus on helposti erotettavissa muunlaisista seinämaalauksista, ja breikkaus muista tansseista. Musiikin kohdalla tilanne on vielä monimutkaisempi. Koska alkuperäismaassaan rap-musiikki on kasvanut tietystä lähtökohdista, on sillä juuret niin sisältönsä kuin esitysmuotonsakin puolesta. Suomeen kuitenkin kyseinen musiikkityyli tuli vasta

Nauhoiteltiin kavereiden kanssa aikoinaan vanhempien luona Helsingin Malminkartanossa ilman mitään kontakteja tai suurempia suunnitelmia. Kelattiin vain, että Suomessa tarvitaan juuri sellaista musiikkia mitä silloin teimme. Hyvä, että tuolloin kukaan urpo levy-yhtiöäijä ei ollut samaa mieltä musiikillisesta sisällöstä. Joku saattaa muistaa mut myös MoonTV:llä pyörineistä videoista, jotka sisälsivät, edellisistä epäkypsyshuomautuksista huolimatta runsaasti ironiaa, vaikka itse musiikki olikin mitä oli. Pikku hiljaa näkökulma laajeni, ja itsekin kasvoi, ja löysi ne oikeat syyt tehdä yleensäkkään mitään, eli ei minkään oheassa tulevan takia. Pari vuotta on nyt tullu tehtyä kamalasti töitä oman musiikin eteen, suurin osa turhaa tietysti, koska vaikea sitä on tietää sokkona, minne pitää suunnistaa. Hauskaa on kuitenkin ollut, eikä mikään varsinaisesti kaduta.

Kerro sun julkaisuista.

Vuonna 2004 tein ensimmäiset omat suomenkieliset julkaisut: Poikkeus-, Raja-, ja Ongelmatapaus, jotka varmasti loivat pohjan tälle nykyiselle ilmaisutavalle. Niiden tärkein funktio oli korjata siihen mennessä muodostuneet väärät käsitykset, ja tavallaan neutralisoida lähtökohdat. Mä halusin kokeilla jotain kopiomatta muita, ja se onnistukin lähtökohtiin nähdessä aika hyvin. Tosin se, että sain toivotunlaiset pohjat kuhunkin biisiin vaati sen, että tein ne itse, eikä mulla ole siihen oikeestaan minkäänlaisia valmiuksia. 2005 alusta aloin valmistelemaan seuraavaa pitkäsoittoa nimeltä Salainen Maailma, josta piti alusta asti tulla se todellinen debyyttialbumi. Päätin, että teen sitä niin kauan, kunnes sille löytyy ulkopuolinen ammattimainen julkaisija, ja se projekti on työn alla edelleen. Vuoden vaihteessa alkoi biisejä olla niin paljon, että piti tehdä jonkinlaista karsintaa, ja niistä kappaleista joiden arvion kestävän huonoiten aikaa, ja jotka eivät istuneet pitkäsoiton konseptiin koostettiin Pyhimysteeri? - the Pink Album. Kevään mittaan on tulossa ensimmäinen jakeluun päätyvä julkaisu Ai, tähän väliin? - EP. Se on hyvä sen kannalta, että opitaan vastaavan tuottajan kanssa yhteistyötä, ja mahdollinen pitkäsoitto saa paremmat lähtökohdat oikeanlaiselle vastaanotolle.

Julkaisuista itse tekijään. Millainen henkilö Pyhimys on ja millaista sanomaa maailmalle pyritään tuomaan?

Henkilönä itseään on aina vaikea kuvailla, mutta kai mä oon semmonen tarkkaillijaluonne. Mä oon saanu sellasen kasvatuksen, että kaikki turha avautuminen on nimenomaan turhaa, ja kai sen kanavoiminen teksteihin on jonkinlainen vastareaktio. Mä oon

syntyy. Mä oon tässä pikkuhiljaa alkanut uskoa, että ehkä se tajuu ne jutut, mitä mä yritän tuoda esiin, ja se pystyy niitä ulkopuolisena tuomaan vielä paremmin esiin. Sitä kun luuli jo ensimmäisellä julkaisullaan tekevänsä jotain täysin uutta, mutta aina siellä on niitä klisheitä, jotka kahlitsee siihen suomiräpp-kulttuuriin. Me ollaan Stenkan kanssa niin erilaisista musiikillisista lähtökohdista, että kaikki mun huomaamatta toteuttamat kaavamaisuudet toimii sille kuin punainen vaate, ja lopputulos on toivottavasti jotain uutta. Mä tein varmaan vuoden verran tuntihommia siellä missä se on päiväduunissa, joutumatta kertaakaan kunnan keskusteluun. Kerran oltiin samaan aikaan duunissa, Stenkan Varasta Pomolta masterit oli tullu artistin sähköpostiin, ja mä pääsin arvostelemaan niitä. Mä toin sitten vaihtariks omia biisejä, ja ne kaiketi toimi. Sen jälkeen mä oon ollu kuuntelu oppilaana keikoilla ja millon missäkin, eikä niitä opeja voi rahalla korvata. Kaiken lisäksi se, että mä olen saanut tutustua kaikkiin ympärillä oleviin ihmisiin, kuten perheeseen, kavereihin, artisteihin ja tietysti myös Kepeen ihan ihmisenä, ilman mitään artistin leimaa, on auttanut mua näkemään koko duunin eri kulmasta. Niin kauan kun bisnes perustuu jollekin muulle kuin rahalle, sitä ei voi horjuttaa.

Ehkä jopa hieman käsistä lähtenyt tirehtöörin vs. puunhalaajat -taistelu on ollut viime aikoina nettifoorumeiden suosituimpia aiheita. Miten suhtaudut tähän vastakkainasetteluun?

Mun täytyy myöntää, että mä en oo nähny mitään varsinaista tasapäästä taistelua näiden kahden suuntauksen välillä. Vai kuinka moni myöntää, että: "Hei, mä olen tirtsu". Puunhalaaja on taas enemmän sellainen itseironinenkin ihmis, ja sellainen voi joku jopa myöntää olevansa. Mä en vaan oikeesti tiedä mikä näiden suuntausten ero on. Mä olen itse kasvanut hiphopiin sitä kautta, ettei siinä tarvitse olla mitään syvempää agendaa. Mulla henkilökohtaisesti sisältö tuli mukaan vasta selvästi myöhemmin. Mä näen vain kaksi erilaista lähestymistapaa, esteettinen ja asenteellinen. Tirehtöörin haluavat ennen kaikkea tehdä räppiä, joka kuulostaa hyvältä, ja sisältö tulee myöhemmin. Puunhalaajilla on puolestaan paljon painavaa sanottavaa, ja tyyliseikat ovat toissijaisia. Tavallaan päämäärä on sama. En osaa tuomita hauskanpitoräppiä oikeistolaiseksi, koska se on kuitenkin vaan musiikkia. Ehkä tämä riittää kärjisty nimenomaan netissä, kun toinen kasvotoin ihminen on helppo leipoa johonkin kategoriaan. Suurin osa meistä on jotain siltä väliltä tai

siinä vaiheessa, kun sisällöltään kappaleet eivät muistuttaneet enää juuri lainkaan niitä alkuperäisiä rap-biisejä. Tavallaan on ymmärrettävää, että ghetosta tiensä huipulle raivannut artisti heiluttaa rahaa videossa, koska se edustaa koko väestöryhmän nousua ahdingosta. Ei ehkä suoraan, mutta kuitenkin. Suomessa mitään todellisia juuria ei ole, eikä siksi myöskään perusteita vastaavalle toiminnalle. Siinä vaiheessa, kun me täällä alettiin räppäämään, hiphop globalisoitui, ja siitä tuli tavallaan vain yksi tapa tehdä musiikkia. Onhan Riki Sorsallakin hieno kappale Reggae OK, jolla ei ole mitään tekemistä Jamaicalaisen perinteisen musiikin kanssa. Ehkä sitten meitä ei yhdistäkään mikään, ainakaan mikään muu kuin ne ulkoiset asiat. Jossain vaiheessa varmasti kenttä tuleeekin pirstoutumaan, ja muodostuu uudenlaisia puhelaulu genrejä. Kuka voi muka enää sanoa, mikä on rokkia? Itse puhun pää-asiaassa musiikista, vaikka kysymys koski koko hiphop-kulttuuria, koska täytyy myöntää, itse en tunne kovin suurta yhteenkuuluvuutta näiden neljän elementin edustajien kanssa. Ehkä olen tämän kulttuurin edustaja vain, koska en osaa laulaa. En tiedä onko siinä jotain pahaa, mutta pyrin ainakin itse tekemään oman näköistini kaikesta mitä teen, ja muut voivat luokitella sen miksi haluavat.

Pysytään kuitenkin vielä hiphop-kulttuurissa. Mihin suuntaan suomalainen hiphop on menossa tällä hetkellä sun näkökulmasta?

Olen pohjimmitani optimisti, ja uskon, että virheistä on opittu sen verran, että ylöspäin, hitaasti mutta varmasti. On ehkä tajuttu ne realiteetit sen suhteen, että meidän ei tarvitse olla niin kovia voidaksemme kuulua tähän ilmiöön. Itse olen hyvien vanhempien kasvattama, ja muutenkin pääasiassa kiltti poika, mutta en näe mitään estettä sille, etten voisi puhua rytmisä rumpujen päälle. Ja vielä niin, että jotain kiinnostaa. Toinen asia mikä vaikuttaa positiivisesti, on se, että ne ensimmäiset pioneerit alkavat olla jo siinä iässä, että heidät voi ottaa aikuisina tosissaan. Kuka on keksinyt, että tämä on joku pikkulapsien juttu, ja millä perusteilla? Mitä pidemmälle mennään, sitä vahvempi on tietämys siitä, mikä on hyvää ja mikä huonoa, ja siksi tiettyä luonnonvalintaa tapahtuu kaiken syntyvän taiteen suhteen. Se taas nostaa kiinnostusta ja arvostusta, ainakin niin uskon ja toivon.

Jo perinteiseksi muodostuneet shoutoutsin?

Kaikille niille, jotka edelleen tekee himassa musaa paskoilla laitteilla, ilman että luulee olevansa jotain, tai edes yrittää olla jotain, mitä ei

aika harkitseva, enkä pidä itsestäni jotain ihan muuta.
kovin suurta ääntä, ja mua voi olla
sen takia vaikeaa mieltää
varteenotettavaksi esiintyjäksi
erityisesti tässä genressä, jossa se
ego on niin suuressa osassa. Kyllä
mulla kuitenkin on aika vahva
itseluottamus oman musiikin ja itseni
suhteen, mulla on vaan erilainen
tapa tuoda se esiin. Miten sitä
sanotaankaan: Jotkut sonnit juoksee
niityille ja saa yhden lehmän kiinni,
toiset kävelee ja ottaa ne kaikki. Ja
jos joku miettii, niin joo, tossa oli
ironiaa mukana.

oo.

**Basso kiittää lämpimästi. 15.
huhtikuuta alkaa basso.fi:ssä
Pyhimys-kilpailu, jossa
ruhtinaalliset palkinnot.**

(Jan Zapasnik)